

DECYZJA KOMISJI**z dnia 8 września 2004 r.****w sprawie pomocy państwa, której Belgia zamierza udzielić na rzecz Stora Enso Langerbrugge**

(notyfikowana jako dokument nr K(2004) 3351)

(Jedynie teksty w językach francuskim i niderlandzkim są autentyczne)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2005/164/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Ekonomicznym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po zaproszeniu zainteresowanych stron do zgłaszania uwag zgodnie z wymienionymi artykułami⁽¹⁾ i po uwzględnieniu tych obserwacji,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) Zgodnie z art. 88 ust. 3 Traktatu, a także pkt 76 wytycznych Wspólnoty dotyczących pomocy państwa w dziedzinie ochrony środowiska⁽²⁾ (zwanymi dalej „wytycznymi dotyczącymi pomocy na rzecz środowiska”) Belgia, w piśmie z dnia 4 kwietnia 2003 r., zgłosiła pomoc na rzecz firmy N.V. Stora Enso Langerbrugge (zwanej dalej „SEL”). Sprawa została zarejestrowana pod numerem N 167/03. Komisja poprosiła Belgię o dodatkowe informacje w pismach z dnia 20 maja 2003 r., 17 lipca 2003 r. oraz z 20 października 2003 r. Belgia dostarczyła dodatkowych informacji w pismach z dnia 19 czerwca 2003 r. i 15 września 2003 r. Spotkania przedstawicieli Komisji, władz Belgii i SEL odbyły się w dniach 9 lipca i 8 października 2003 r.
- (2) W piśmie z dnia 27 listopada 2003 r., Komisja poinformowała Belgię o swojej decyzji wszczęcia procedury przewidzianej w art. 88 ust. 2 Traktatu w odniesieniu do zgłoszonej pomocy. Decyzja Komisji o wszczęciu procedury została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾. Komisja zaprosiła zainteresowane strony do zgłaszania uwag w sprawie pomocy, o której mowa.
- (3) Komisja otrzymała uwagi obu stron, w tym z SEL. Przekazała je Belgii w piśmie z dnia 1 października 2003 r. Pismo to zawierało również inne pytania Komisji. W piśmie z dnia 18 grudnia 2003 r. Belgia poprosiła,

aby niektóre dane znajdujące się w decyzji zostały uznane za poufne, dostarczając równocześnie uwag na temat treści decyzji. Zwracając się z prośbą, w piśmie z dnia 19 grudnia 2003 r., o prolongatę terminu, który został jej przyznany w piśmie z dnia 12 stycznia 2004 r., Belgia skomentowała decyzję Komisji w piśmie z dnia 29 stycznia 2004 r. Komisja zadała dodatkowe pytania w pismach z dnia 5 lutego i 5 kwietnia 2004 r. W pismach z dnia 8 marca 2004 r., 2 kwietnia 2004 r., 10 czerwca 2004 r. oraz 4 sierpnia 2004 r. Belgia odpowiedziała na te pytania i skomentowała uwagi dostarczone przez strony trzecie. Spotkania miały miejsce w dniach 28 kwietnia 2004 r. i 18 maja 2004 r., a przedstawiciel Komisji dokonał wizytacji zakładu w dniu 7 lipca 2004 r.

2. SZCZEGÓŁOWY OPIS POMOCY**2.1. Beneficjent**

- (4) Beneficjentem jest N.V. Stora Enso Langerbrugge, filia Stora Enso Oyj, znaczącego producentu papieru czasopismowego, papieru gazetowego, papierów drukarskich, opakowań z tektury i produktów z drewna. W 2001 r. firma ta zrealizowała obroty w wysokości 13,5 miliarda euro, a jej zdolność produkcyjna wynosiła około 15 milionów ton papieru i tektury. Firma zatrudnia około 43 000 osób. Pomoc jest przeznaczona dla przedsiębiorstwa z Langerbrugge, w pobliżu Gandawy. W 2000 r., firma zrealizowała w Belgii obroty w wysokości 55 milionów euro⁽⁴⁾.

2.2. Projekt

- (5) Projekt zawiera pięć części:
 - a) nową maszynę do produkcji papieru („PM4”) i jednostkę służącą do odbarwiania makulatury („DIP2”) w produkcji papieru gazetowego na bazie 100 % włókien z recyklingu („papier gazetowy ze 100 % włókien z recyklingu”);
 - b) oprzyrządowanie do maszyny do produkcji papieru („PM3”), która produkowała wcześniej *papier gazetowy* na bazie 80 % włókien z recyklingu („papier czasopiśmowy z 80 % włókien z recyklingu”);
 - c) system spalania osadu do skojarzonego wytwarzania ciepła i energii elektrycznej („system spalania osadu PCCE”);

⁽¹⁾ Dz.U. C 15 z 21.1.2004, str. 10.⁽²⁾ Dz.U. C 37 z 3.2.2001, str. 3.⁽³⁾ Patrz: przypis 1.⁽⁴⁾ <http://www.storaenso.com>

- d) instalacje do przetwarzania wody;
- e) infrastruktura kolejowa przyłączająca obiekt do państwowej sieci kolejowej oraz dodatkowe inwestycje związane ze składowaniem papierowych odpadów.
- (6) Obecnie inwestycje zostały w dużej części zrealizowane. Projekt pozwolił zwiększyć zatrudnienie o 40 osób i gwarantuje utrzymanie 410 miejsc pracy. Liczba pośrednich miejsc zatrudnienia będzie wynosiła 1 350 osób. W celu uniknięcia sytuacji, w której całkowite zwiększenie wydajności przewyższałoby wzrost rynku, zatrzymano starą maszynę do produkcji papieru w Langerbrugge („PM2”, o wydajności 120 000 ton na rok) i dokonano reorganizacji produkcji w niektórych zakładach w Finlandii i w Szwecji.

2.3. Maszyna do produkcji papieru 4 i jednostka do odbarwiania makulatury 2: produkcja papieru gazetowego ze 100% włókien z recyklingu

- (7) Jednostka PM4 posiada roczną wydajność 400 000 ton. Całkowity koszt inwestycji projektu PM4 wynosi 259 622 000 euro. Jako że średnia zawartość włókien pochodzących z recyklingu w papierze gazetowym, w chwili złożenia wniosku o pomoc, wynosiła w Europie tylko 49,8 %, Belgia uznała, iż koszt inwestycji tego projektu mógł być uznany za „koszt dodatkowy” do wysokości 50,2%. Projekt DIP2 to inwestycja całkowita rządu 90 111 000 euro, która kwalifikowałaby się w 100%. Biorąc pod uwagę oszczędności zrealizowane w ciągu pięciu pierwszych lat, daje to całkowity koszt kwalifikowalny w wysokości 127 388 000 euro.
- (8) Belgia wyjaśniła jednocześnie, iż wiele elementów inwestycji zrealizowanych w jednostkach PM4 i DIP2 wykraczałoby poza normy stosowane w SEL. W szczególności chodzi o system powtórnej cyrkulacji wody z chłodzenia, maksymalne zamknięcie obiegu wody ołowiawej, systemy odzyskiwania ciepła, specjalne prasy przeznaczone do otrzymywania bardziej suchego pasma papieru po sekcji pras, zaawansowane technologie utrzymania papieru w suszarni, innowacyjne techniki zwijania i obchodzenia się z gotowym papierem oraz dodatkowe wyposażenie do czyszczenia. Według Belgii, inwestycje te będą przedstawiały co najmniej jedną dodatkową kwalifikowalną opłatę środowiskową w wysokości 19 106 000 euro.
- (9) Jednostka PM4 jest produktem nowatorskiej koncepcji, która zmniejsza zużycie energii, dodatków uszlachetniających, produktów chemicznych i wód przemysłowych. Zasadniczą cechą charakterystyczną tej jednostki jest większa szerokość maszyny w stosunku do konwencjonalnych maszyn do produkcji papieru. Wymaga to dostosowań w układzie maszyny, zwłaszcza zamkniętego oraz nie otwartego przejścia pomiędzy prasą a suszarnią oraz niższej prędkości produkcji. Na podstawie dwóch szczegółowych opracowań dotyczących kosztów szacuje się, iż koszt inwestycji bardziej konwencjonalnej, o identycznej wydajności, byłby niższy o 14,1 milionów euro. Nowa maszyna wygeneruje oszczędności, jednak wzięwszy pod uwagę, iż koszty uruchomienia i optymalizacji maszyny będą wyższe, nie można liczyć na żaden zysk operacyjny netto w ciągu pięciu pierwszych lat.

2.4. Maszyna do produkcji papieru 3: przejście z papieru gazetowego na papier czasopismowy z 80% włókien z recyklingu

- (10) Jednostka PM3 została skonstruowana w 1957 r. do produkcji papieru gazetowego: poddana została renowacji w 1989 r. oraz zwiększono jej prędkość w 2000 r. i 2001 r. Obecnie została ponownie przystosowana do produkcji papieru czasopismowego z 80% włókien z recyklingu (jakość SC,[...](*)g/m², niepowlekanego). Jej wydajność będzie wynosiła 165 000 ton rocznie. Inwestycje mają na celu dostosowanie zaopatrzenia w surowce oraz ich obróbkę (w szczególności istniejącą jednostkę DIP1), a także samej maszyny do produkcji papieru i systemów zasilania na gaz, ogrzewania i kontroli jakości, itd. Koszt całkowitej inwestycji wynosi 39 555 000 euro.
- (11) Inną możliwością dla SEL byłoby kontynuowanie produkcji na jednostce do papieru czasopismowego PM2, która została skonstruowana w 1937 r. i zmodernizowana w 1985 r., a której wydajność wynosi 115 000 ton rocznie. W stosunku do tej jednostki, przekształcona jednostka PM3 pociąga redukcję kosztów związanych ze zużyciem energii elektrycznej, ale zwiększa koszty produkcji pary, straty produktów kondensacji i koszty obróbki popiołu. Czyste oszczędności wyniosłyby 4 342 000 euro w ciągu pierwszych pięciu lat, co dałoby koszt kwalifikowalny 35 213 000 euro.

2.5. System spalania osadu PCCE

- (12) SEL stworzyło system PCCE wykorzystujący jako paliwo biomasy pochodzące z dwóch jednostek do odbarwiania makulatury oraz z zakładu obróbki wód współzasilanych gazem naturalnym. Urządzenie opiera się na systemie złoża zawieszinowego. Zainstalowana maksymalna moc energetyczna jest następująca: 1) energia elektryczna: $P_e = 10,4 \text{ MW}_e$ brutto i 8 MW_e netto; 2) przegrzana para o wysokim ciśnieniu do 480°C , 80 barów, $P_{th} = 53 \text{ MW}_{th}$; 3) gorąca woda, uzyskana podczas omywania gazów spalania, o temperaturze około 60°C , $P_{th} = 5,6 \text{ MW}_{th}$. Kocioł przeciwprężny przekształca parę o wysokim ciśnieniu w parę o niskim ciśnieniu do 4 barów; para ta jest używana w procesie produkcji papieru. Sprawność przetwarzania kotła będzie wynosiła około 87,5% w warunkach częściowego obciążenia i około 90% w warunkach pełnego obciążenia. Przewidziana wydajność urządzenia wynosi około 250 000 ton osadu rocznie, wydajność maksymalna w praktyce jest niższa. Przy użyciu maszyn do papieru o maksymalnej wydajności roczna ilość osadu powinna wynosić 200 000 ton.
- (13) Koszt całej inwestycji wynosi 55 147 000 euro. System spalania osadów PCCE wymaga częstszych prac związanych z utrzymaniem, a jako że jest słabszy niż konwencjonalne urządzenia PCCE, inwestycja uwzględnia dwa dodatkowe generatory pary. Koszty inżynierskie i koszt technicznego zarządzania projektem są ujęte w bilansie, a następnie zamortyzowane, koszty te zostały więc uwzględnione.

(*) Informacja poufna

2.6. Urządzenia uzdatniania wody

- (14) SEL będzie używał wody powierzchniowej, pochodzącej z lokalnego ujęcia „Kale”. Woda ta musi być poddawana uzdatnieniu i dezynfekcji przed zastosowaniem jej w procesie produkcji. Inwestycja kwalifikowalna, według władz belgijskich, powinna wynosić do 7 429 000 euro.
- (15) SEL przewiduje znaczące odprowadzanie wody do kanału morskiego Gand-Terneuzen. Odprowadzenie odbywa się jako proces biologiczny w dwóch etapach. Według Belgii, koszt kwalifikowalny powinien wynosić do 4 431 000 euro.
- (16) Pozwolenie środowiskowe wymaga realizacji badania techniczno-ekonomicznego przeznaczanego do oszacowania obciążenia i koncentracji w odniesieniu do chemicznego zapotrzebowania tlenu (ChZT) w ściekach, które będą odprowadzane do kanału morskiego. Analiza mogłaby doprowadzić do dodatkowej inwestycji rzędu 1 miliona euro na trzystopniową stację oczyszczania wody. Taka ewentualna inwestycja jest włączona do zgłoszenia, lecz aby mogła być przedmiotem pomocy, firma musi przedstawić osobny wniosek o wsparcie ekologiczne. Żadna decyzja dotycząca tej inwestycji nie została jeszcze podjęta, władze flamandzkie nie wypowiedziały się jeszcze na temat odstępstwa od normy ChZT, która jest generalnie stosowana i która została wprowadzona.

2.7. Składowanie odpadów papierowych i infrastruktura kolejowa

- (17) Projekt inwestycji zawiera istotne instalacje składowania odpadów papierowych, jak również połączenie z istniejącą siecią kolejową do transportu starego papieru i produktów gotowych. Wszystkie przepływy produktów wychodzących i przychodzących mogłyby odbywać się za pośrednictwem transportu drogowego. Belgia szacuje, iż same inwestycje dodatkowe związane z transportem kolejowym są kwalifikowalne, to znaczy infrastruktura kolejowa, dodatkowy koszt instalacji związanej ze składowaniem odpadów papieru i dodatkowy koszt rampy ładunkowej oraz składu papieru gotowego. W odróżnieniu od transportu drogowego, zużyty papier transportowany drogą kolejową jest zapakowany w paczki. Dlatego też uwzględnione zostały koszty inwestycji związane z transportem, z wyrównaniem oraz ze zdjęciem sznurków. Inwestycje w kontenery i specjalne samochody do transportu kombinowanego nie zostały uwzględnione w zakresie, w jakim mogłyby być przeznaczone do wielokrotnego użytku. Koszt biur, lokali do użytku socjalnego i automatycznej instalacji gaśniczej, jak również koszty pośrednie nie zostały uwzględnione. Kwalifikowalny koszt wyniósłby 8 864 000 euro. Jeżeli po fakcie okazałoby się, iż realny koszt inwestycji jest niższy, władze belgijskie oszacowałyby ponownie pomoc na podstawie realnego kosztu inwestycji. W porównaniu z transportem drogowym inwestycje w infrastrukturę kolejową nie pociągają za sobą redukcji kosztów eksploatacyjnych.

2.8. Pomoc

- (18) Pomoc polega na:

— dotacji w wysokości 25 892 425 euro,

— zwolnieniu z podatku gruntowego na okres pięciu lat. Belgia wyliczyła maksymalną teoretyczną korzyść na 2 035 162 euro rocznie, czyli zaktualizowaną wartość netto na około 9 milionów euro w okresie pięciu lat. Jednakże władze flamandzkie zamroziły na poziomie z 1998 r. wartość dóbr, na których podstawie jest naliczany podatek; w konsekwencji inwestycje nie pociągnęłyby za sobą wzrostu podatku gruntowego, a zwolnienie nie przyniosłoby realnej korzyści. Niemniej jednak sytuacja mogłaby się zmienić, gdyby metoda obliczania systemu uległa modyfikacji.

- (19) Dwa środki składają się na dekret z dnia 15 grudnia 1993 r. dotyczący ekspansji ekonomicznej w regionie flamandzkim, który został zatwierdzony przez Komisję w 1993 r. Modyfikacje systemu pomocy dla środowiska, o którym mowa w dekrete, zostały zatwierdzone przez Komisję w 2000 r.⁽⁵⁾ System przewiduje różną intensywność pomocy od 8 do 12 %, w zależności od różnego rodzaju środków. System jest zgodny z wytycznymi dotyczącymi pomocy na rzecz środowiska, zgodnie z pkt 77 tych wytycznych.

2.9. Przyczyny, które doprowadziły do wszczęcia procedury przewidzianej w art. 88 ust. 2 Traktatu

- (20) W swojej decyzji wszczęcia procedury na mocy art. 88 ust. 2 Traktatu Komisja wyraziła wątpliwości dotyczące możliwości przyznania pomocy na mocy wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska, w celu pokrycia kosztów inwestycji projektu. Komisja oszacowała, iż inwestycja w jednostkę produkującą papier gazetowy ze 100 % włókien z recyklingu powinna zostać uznana za inwestycję normalną dla tego sektora, uwzględniając obecny stan techniki. Papier czasopiśmowy z 80 % włókien z recyklingu jest bez wątpienia mniej popularny, ale nie jest pewne, czy taka inwestycja nie byłaby konieczna dla każdego (większego) producenta papieru, który pragnie przestrzegać coraz bardziej rygorystycznych norm środowiskowych i który chce, w dłuższej perspektywie, pozostać konkurencyjny dzięki ciągłym innowacjom. Co się tyczy innych inwestycji, nie jest pewne, czy kwalifikowalne koszty zostały ograniczone do wysokości ściśle niezbędnej do sprostania celom środowiskowym.

3. UWAGI PRZEKAZANE PRZEZ STRONY TRZECIE

- (21) Jeden z konkurentów firmy SEL przekazał swoje uwagi. Uważa on, iż pomoc zniekształca konkurencję na rynku papieru gazetowego, papieru czasopiśmowego oraz papieru z odzysku. Na tym ostatnim rynku, w regionie, gdzie SEL przewiduje zakup włókien, istnieje wyraźny niedobór. W zakresie, w jakim inni producenci, którzy stanowią konkurencję dla SEL, kupowałyby włókna z recyklingu, inwestycje w jednostki PM3 i PM4 nie przedstawiają znaczącej korzyści środowiskowej.

⁽⁵⁾ N223/93 i N40/99, Dz.U. C 284 z 7.10.2000, str. 4.

- (22) Modernizacja firmy z Langerbrugge jest niczym więcej, jak podniesieniem obecnego stanu techniki, co jest uzasadnione celami związanymi z rynkiem i konkurencją, a także inwestycją mającą na celu utrzymanie bądź też zwiększenie konkurencyjności w dłuższej perspektywie. Inwestycje w jednostki PM4 i PM3 mają na celu podniesienie aktualnego stanu techniki w sektorze papierniczym, o czym świadczą niedawne modernizacje firm podjęte przez różnych producentów papieru w ciągu ostatnich lat. Jeśli chodzi o papier czasopismowy, należy wprowadzić rozróżnienie pomiędzy papierem superkalandrowanym, papierem czasopismowym i papierem powlekanym. W przypadku gdyby SEL był w stanie produkować papier czasopismowy powlekany z wysoką zawartością włókien z recyklingu, modernizacja byłaby uznana jako wychodząca poza aktualne normy przemysłowe.
- (23) Chodzi o inwestycje, które potrzebne byłyby każdemu producentowi papieru publikacyjnego. Zostały one zapowiedziane w 2001 r. i wydaje się, iż pomoc nie zaważyła na decyzji dotyczącej inwestycji. Ta decyzja jest zgodna z celem SEL, którym jest osiągnięcie 13 % zwrotu z zainwestowanego kapitału oraz zaangażowanie wydatków inwestycyjnych na poziomie równym lub niższym od poziomu amortyzacji. Poza tym całość projektu była finansowana z przepływu środków pieniężnych SEL. Potwierdzają to liczne komunikaty prasowe SEL. Inwestycje w jednostkę PM4, modernizacja jednostki PM3 i zamknięcie jednostki PM2 byłyby korzystne z uwagi na fakt, że kosztowałyby mniej niż skonstruowanie nowej maszyny do produkcji papieru w nowym miejscu, zarówno w przypadku papieru gazetowego, jak i papieru czasopismowego, i pozwoliłyby firmie SEL na uzyskanie nowej mocy produkcyjnej przy sukcesywnym wycofywaniu starej, co jest niezbędnym etapem, by nie ponosić dotkliwych konsekwencji wprowadzenia tych nowych mocy bez odpowiadającego nań popytu. Rośnie zapotrzebowanie na papier wysokiej jakości i zarówno klienci, jak i władze wymagają, aby zawartość włókien pochodzących z recyklingu była coraz większa.
- (24) Stworzenie nowych mocy produkcyjnych w spalaniu osadu i inwestycje w jednostkę do uzdatniania wody i ścieków mogłyby zostać potencjalnie zatwierdzone na mocy wytycznych pomocy na rzecz środowiska. Jednak inwestycje te, jako że są bezpośrednio związane z wydajnością produkcji i nie są absolutnie niezbędne do realizacji celów środowiskowych, nie powinny korzystać z żadnej pomocy. Stworzenie infrastruktury kolejowej wydaje się zbędne, w zakresie, w jakim transport samochodami ciężarowymi stanowiłby opcję zastępczą, która nie wymagałaby żadnej dodatkowej inwestycji. Skutki dla środowiska byłyby minimalne.

4. UWAGI BELGII I SEL

4.1. Uwagi ogólne

- (25) Belgia i SEL oceniają, iż pomoc nie wpłynie negatywnie na wymianę między Państwami Członkowskimi i że nie dostarczy ona firmie SEL korzyści, która mogłaby zniekształcić konkurencję. Dla wszystkich elementów projektu istnieje wystarczająca proporcja kwalifikowalnych kosztów uzasadniająca pomoc. Zostały dostarczone informacje i szczegółowe uzasadnienia dotyczące kwalifikowalnych kosztów. W zakresie, w jakim zostały one już przedstawione w sekcji 2 i 5, nie zostaną uwzględnione w niniejszej sekcji.

4.2. Jednostki PM4 i DIP2: produkcja papieru gazetowego ze 100 % włókien z recyklingu

- (26) Udział procentowy materiału pochodzącego z recyklingu jest faktycznie zgodny z normami nałożonymi na Państwa Członkowskie, ale w sytuacji, jaka ma miejsce w Belgii, istnieje bezpośredni związek między normami a działaniami SEL.
- (27) Papier gazetowy ze 100 % włókien z recyklingu nie odpowiada wcale aktualnemu stanowi techniki. Obecnie w Europie Zachodniej istnieje tylko pięć lub sześć jednostek produkcyjnych papieru gazetowego tej samej wielkości. Duża część instalacji produkcyjnych wytwarza papier z udziałem włókien z recyklingu pomiędzy 40 % a 80 %. Te instalacje nie stanowią produkcji seryjnej, a każda z nich była nowatorska. Aby uzyskać optymalną produktywność, zasadniczo potrzeba około dwóch lat, to znaczy dużo więcej czasu niż w przypadku instalacji odpowiadającej obecnemu stanowi techniki. Jednostki PM4 i DIP2 należą do najlepszych na świecie.

4.3. Jednostka PM3: papier czasopismowy z 80 % włókien z recyklingu

- (28) Poza argumentami już przytoczonymi w decyzji wszczęcia, Belgia i SEL podkreślają elementy nowatorskie i jedyne w swoim rodzaju dla jednostki PM3, jak również znaczenie kosztów rozruchu i krzywej doświadczałnej. Dowodzi to jednocześnie, iż inwestycje nie mogą być uznane za odpowiadające obecnemu stanowi techniki. Przyjmuje się, iż rynek papieru czasopismowego ewoluuje w kierunku zwiększania zawartości włókien z recyklingu i mniejszego zużycia energii, ale inwestycje SEL nie mogą być uznawane za odpowiadające obecnemu stanowi techniki.
- (29) Rekonstrukcja jednostki PM3 została podjęta, zanim okazała się ona konieczna z punktu widzenia technicznego i ekonomicznego. Jednostka ta powinna być uznana za prototyp dla grupy Stora Enso. Inwestycje całkowicie odpowiadają długoterminowej strategii grupy, której celem jest ciągłe ulepszanie procesu, wykorzystywanie zasobów i umiejętności personelu w celu uruchomienia produkcji papieru trwałego.
- (30) Ani Belgia, ani SEL nie przekazały uwag dotyczących inwestycji rozpoczętych przez firmę LEIPA, w której papier czasopismowy produkowany jest przede wszystkim na bazie włókien z recyklingu ⁽⁶⁾.

4.4. Instalacja skojarzonego wytwarzania ciepła i energii elektrycznej do spalania osadu

- (31) Biorąc pod uwagę całkowity koszt instalacji do spalania osadu PCCE, w tym także amortyzację, w ciągu pierwszych pięciu lat działania instalacja nie przyniesie żadnego zysku netto. Gdyby SEL nie zainwestował w tę instalację, mógłby zakupić parę i elektryczność, których potrzebuje, od sąsiedniego producenta. W tym przypadku SEL musiałby zainwestować w kocioł na dodatkową parę, co stanowi koszt rzędu 1 189 000 euro. Z tego względu kwalifikowalny koszt pomocy musiałby odpowiadać całkowitemu kosztowi inwestycji niższemu niż 1 189 000 euro.

⁽⁶⁾ Przypis 10 decyzji o wszczęciu procedury na mocy art. 88 ust. 2, patrz: przypis 1 niniejszej decyzji.

- (32) W każdym razie konwencjonalna instalacja PCCE będzie stanowić rozwiązanie zastępcze bardziej odpowiednie dla produkcji takiej samej ilości pary i elektryczności niż osobne jednostki produkujące parę i elektryczność.

4.5. Uzdatnianie wody słodkiej

- (33) W przypadku gdyby SEL dysponował pozwoleniem na wydobycie dopuszczalnych ilości wody podziemnej, byłoby realne, iż będzie nadal kontynuować wydobycie. Całkowity koszt na m³ byłby praktycznie podobny w obydwu przypadkach i żadna inwestycja nie byłaby konieczna. Jednak w praktyce wydobycie takich ilości wody podziemnej nie byłoby możliwe.

4.6. Oczyszczanie ścieków

- (34) Belgia wyjaśniła, iż nie było konieczności zwiększania wydajności istniejącej instalacji uzdatniania wody, wzięwszy pod uwagę optymalizację oczyszczania ścieków i procesu produkcji. Inwestycja dotyczy głównie zbiornika buforowego przeznaczonego do zapewnienia stabilnego funkcjonowania uzdatniania i niezbędnego wyposażenia technicznego w celu zrealizowania połączenia z istniejącymi instalacjami uzdatniania. Instalacja oczyszczania ścieków posiada kilka nowatorskich cech.

- (35) Uzdatnianie wykracza poza wymagania stawiane przez normy VLAREM, jak również przez normy przewidziane przez pozwolenie (prawie dla wszystkich substancji). Te ostatnie są ściśle i, podczas negocjacji z władzami, zostały przyjęte w zależności od możliwie najlepszych wyników instalacji uzdatniających. Wykraczałyby one poza poziomy oparte na „najlepszej dostępnej technice”. Raport ekspercki szacuje, iż nałożony limit 260 mg/l w stosunku do chemicznego zapotrzebowania tlenu (ChZT) musi zostać uznany za nadzwyczaj ambitny. Pozwolenie środowiskowe narzuca dodatkową redukcję do 180 mg/l, co jest bezprecedensowym przypadkiem w sektorze papierniczym.

- (36) Z wyjątkiem ChZT, wszystkie stężenia substancji są niższe w ściekach niż w wodach pochodzących z Kale.

4.7. Trzystopniowe uzdatnianie wody

- (37) Belgia szacuje, iż pomoc przeznaczona na ewentualne trzystopniowe uzdatnianie wody byłaby kompatybilna z tych samych powodów, jak te stosowane w przypadku oczyszczania ścieków. Biorąc pod uwagę raport ekspercki, którym dysponuje, oraz oczekując na decyzję władz flamandzkich odnośnie do wniosku w sprawie odstępstwa w stosunku do normy 180 mg/l dla ChZT, SEL nie podjęło jeszcze decyzji dotyczącej tej inwestycji. Nie wnioskowało również o przyznanie dotacji.

4.8. Składowanie odpadów papierowych i infrastruktura kolejowa

- (38) Belgia i SEL podkreślają, iż przejście z transportu drogowego na transport kolejowy jest całkowicie zgodne z Białą Księgą Komisji „Europejska polityka transportowa w perspektywie roku 2010: godzina wyborów” (?). Inwestycje w infrastrukturę kolejową nie są konieczne dla funkcjonowania zakładu produkującego papier w zakresie, w jakim infrastruktura drogowa zostałaby dostosowana do nowej sytuacji dzięki objazdom drogi głównej. To ostatnie rozwiązanie miałoby kilka wad, lecz powinny one zostać uznane za nieznaczące. Ta analiza jest potwierdzona przez opracowanie zrealizowane w ramach oceny skutków środowiskowych. Koszty transportu nie wzrosłyby, gdyby inwestycje w infrastrukturę kolejową nie zostały zrealizowane.

- (39) Pomoc byłaby również zgodna z zasadami pomocy państwa w sektorze transportu. Inwestycje mogłyby być kwalifikowalne w ramach europejskiego programu Marco Polo, lecz żaden wniosek o pomoc nie został przewidziany. Pomoc jest konieczna w celu kompensacji części kosztów dodatkowych. Poza tym transport drogowy jest również dotowany, ponieważ wszystkie koszty związane z korkami i zanieczyszczeniem środowiska nie są opodatkowane.

5. OCENA POMOCY

5.1. Pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu

- (40) Artykuł 87 ust. 1 Traktatu stanowi, iż – z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w Traktacie – pomoc, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi. Przewidziane dotacje i zwolnienia podatkowe, w przypadku zwolnień – w zakresie, w jakim zwolnienie to zmniejsza wysokość podatków faktycznie płaconych, stanowią pomoc w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu, ponieważ, przy użyciu zasobów państwowych, odciążają SEL z części kosztów inwestycyjnych, które normalnie firma powinna ponieść sama. Pomoc wzmacnia pozycję SEL w stosunku do jej konkurentów we Wspólnocie i w konsekwencji powinna być uznana za naruszającą konkurencję. Biorąc pod uwagę istnienie intensywnych strumieni wymiany między Państwami Członkowskimi w sektorze papieru gazetowego i papieru czasopismowego, jak również odpadów papierowych i masy papierowej, Komisja uważa, iż pomoc dla SEL wpłynie na handel między Państwami Członkowskimi.
- (41) Belgia dostosowała się do obowiązku zgłaszania pomocy zgodnie z art. 88 ust. 3 Traktatu i pkt 76 wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska.

(?) COM(2001) 370 wersja ostateczna z dnia 12.9.2001 r.

5.2. Uwagi ogólne dotyczące zgodności

- (42) Komisja zbadała, czy zwolnienia przewidziane w art. 87 ust. 2 i 3 Traktatu są stosowane. Zwolnienia przewidziane w art. 87 ust. 2 Traktatu mogłyby być stosowane jako podstawa do uzasadnienia zgodności pomocy ze wspólnym rynkiem. Jednakże pomoc: a) nie ma charakteru socjalnego i nie jest przyznawana indywidualnym konsumentom; b) nie zapobiega szkodom spowodowanym przez klęski żywiołowe lub przez inne zdarzenia nadzwyczajne; oraz c) nie jest niezbędna do kompensacji niekorzystnych skutków gospodarczych spowodowanych podziałem Niemiec.
- (43) Zwolnienia przewidziane w art. 87 ust. 3 lit. a), b) i d) Traktatu, które dotyczą pomocy przeznaczonej na wspieranie rozwoju gospodarczego regionów, w których poziom życia jest niezwykle niski lub w których istnieje poważny stan niedostatecznego zatrudnienia, pomoc przeznaczona na wspieranie realizacji projektu stanowiącego przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania lub mająca na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce Państwa Członkowskiego, jak również pomoc przeznaczona na wspieranie kultury i zachowanie dziedzictwa kulturowego, nie są stosowane. Belgia nie próbowała uzasadnić pomocy na podstawie tych postanowień.
- (44) Jeśli chodzi o pierwszą część zwolnienia przewidzianą w art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu, dotyczącą pomocy przeznaczoną na ułatwienie rozwoju niektórych działań gospodarczych, Komisja zauważa, iż pomoc nie ma na celu badania i rozwoju inwestycji dokonywanych przez małe i średnie przedsiębiorstwa bądź ratowania czy też restrukturyzacji firmy SEL. Pomoc może być istotna, aby zachęcić do inwestycji w wybranym miejscu. Jednakże Langerbrugge nie jest usytuowane w regionie, w którym inwestycje początkowe mogłyby korzystać z pomocy regionalnej. Dlatego też pomoc nie może być oceniana jako zgodna ze wspólnym rynkiem na podstawie uzasadnienia ułatwiania rozwoju niektórych regionów.
- (45) Komisja zbadała, czy pomoc mogłaby być przedmiotem zwolnienia na mocy art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu z innych powodów, a w szczególności, czy w tym przypadku można stosować wytyczne pomocy na rzecz środowiska. Pomoc została przyznana na mocy systemu pomocy zatwierdzonego przez Komisję w 2000 r.⁽⁸⁾. Tymczasem to zatwierdzenie zostało dokonane przed wprowadzeniem w życie nowych wytycznych. Kiedy Komisja przyjęła nowe wytyczne, zaproponowała Państwom Członkowskim, tytułem właściwych środków, dostosowanie istniejących systemów pomocy, tak by uczynić je zgodnymi z nowymi wytycznymi przed dniem 1 stycznia 2002 r. Belgia przyjęła bezwarunkowo tę propozycję właściwych środków, stąd była zobowiązana do dostosowania systemu zatwierdzonego w 2000 r. Dlatego też Komisja oceniła zgodność pomocy w powiązaniu z nowymi wytycznymi. Część projektu dotycząca infrastruktury kolejowej jest jednakże oceniana w świetle art. 73 Traktatu, który dotyczy pomocy państwa odpowiadającej potrzebom koordynacji transportu.

5.3. Zgodność na mocy wytycznych pomocy na rzecz środowiska

- (46) Zgodnie z pkt 29 wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska, pomoc na inwestycje pozwalające firmom na przekraczanie stosowanych norm wspólnotowych może być dozwolona w maksymalnej wysokości do 30 % brutto kwalifikowalnych kosztów inwestycji. Warunki te są również stosowane do pomocy udzielonej firmom, które przedsięwzięły inwestycje przy braku wiążących norm wspólnotowych lub które muszą podejmować inwestycje w celu respektowania bardziej restrykcyjnych norm krajowych niż obowiązujące normy wspólnotowe. Jak wskazuje pkt 6 wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska, normy nałożone przez instytucje krajowe w zastosowaniu dyrektywy Rady 96/61/EWG z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli⁽⁹⁾ są również uważane za normy wspólnotowe. Zgodnie z tą dyrektywą Państwa Członkowskie muszą określić normy nałożone w pozwoleniach środowiskowych na podstawie rezultatów, które mogą być otrzymane przy zastosowaniu najlepszych dostępnych technik.
- (47) Zgodnie z pkt 36 i 37 wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska za koszty kwalifikowalne uważane są inwestycje związane z gruntami, zwłaszcza jeśli są one niezbędne do realizacji celów związanych ze środowiskiem, z budynkami, instalacjami oraz z wyposażeniem przeznaczonym do zredukowania lub wyeliminowania zanieczyszczeń lub szkodliwych substancji, lub też z dostosowaniem metod produkcji mających na względzie ochronę środowiska. Koszty kwalifikowalne muszą być restrykcyjnie ograniczone do niezbędnych dodatkowych kosztów inwestycyjnych dla osiągnięcia celów związanych w ochroną środowiska.

5.3.1. Jednostki DIP2, PM4 i PM3: wzrost poziomu recyklingu

- (48) Komisja nie kwestionuje korzyści dla środowiska wynikających z recyklingu odpadów papierowych. Uważa ona jednak, iż niemożliwe jest uzasadnienie pomocy przyznanej jednostkom DIP2, PM4 i PM3 na podstawie pkt 29 wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska, ponieważ przyczyniają się one do zwiększania poziomu recyklingu.
- (49) Komisja przypomina przede wszystkim, iż zgodnie z ogólnymi przepisami prawa każdy wyjątek musi być interpretowany w sposób restrykcyjny. Wytyczne pomocy na rzecz środowiska określają warunki, w jakich Komisja może ocenić pomoc jako zgodną ze wspólnym rynkiem zgodnie z art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu i stanowią wobec tego wyjątek od ogólnego zakazu, o którym mowa w art. 87 ust. 1 Traktatu. Należy również przypomnieć, iż wytyczne dotyczące pomocy na rzecz środowiska opierają się na ogólnej zasadzie „zanieczyszczający płaci” i że każda interpretacja tych wytycznych musi bezwzględnie respektować tę zasadę.

⁽⁸⁾ Patrz: przypis 5.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 257 z 10.10.1996, str. 26.

- (50) Inwestycje w jednostki PM3, PM4 i DIP2 będą wykorzystane do produkcji papieru gazetowego i papieru czasopiśmowego, które ostatecznie staną się papierowymi odpadami. Wzrost wydajności produkcji pociągnie za sobą zwiększenie ilości odpadów papierowych, które tylko w części zostaną poddane recyklingowi. W tym względzie zamknięcie jednostki PM2 i zmniejszenie produkcji w Finlandii i w Szwecji, które zrównoważą (w części) zwiększenie wydajności w jednostkach PM3 i PM4, nie mogą być brane pod uwagę. Wycofywane moce produkcyjne są starsze od wprowadzanych, posiadają różne parametry techniczne i cechuje je inna sytuacja rynkowa. W związku z tym bezpośrednie porównanie nie jest możliwe.
- (51) Inwestycje mogą wpłynąć na zwiększenie popytu na odpady papierowe. Jednak nie ma gwarancji, iż faktycznie zakończą się zwiększeniem zbiórki odpadów papierowych, ani w znaczeniu ogólnym, ani w przypadku odpadów papierowych pochodzących ze sprzedaży SEL. W konsekwencji inwestycje nie zmniejszają zanieczyszczenia produkowanego przez *samą* firmę SEL. Korzyści dla środowiska mogą być wynikiem pośredniego wpływu podaży i popytu na odpady papierowe, które z kolei wpływają na odbiorców i dostawców tych produktów, a nie tylko na firmę SEL.
- (52) Poza tym Komisja uważa, iż normy dotyczące proporcji odpadów z recyklingu nie są normami określonymi przez prawo i bezpośrednio stosowanymi w różnych firmach, mimo iż w przypadku Belgii będą one miały istotny wpływ na działalność SEL. Chodzi raczej o normy narzucone Państwu Członkowskiemu przez ustawodawstwo europejskie, a mianowicie dyrektywę w sprawie składowania odpadów⁽¹⁰⁾, a także dyrektywę w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych⁽¹¹⁾. Przyznana pomoc nie zezwala firmie na przekraczanie norm, których firma powinna przestrzegać. Pierwsza sytuacja wspomniana w pkt 29 wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska, która zezwala na przyznanie pomocy, aby *firmy* mogły *przekroczyć* stosowane normy wspólnotowe, w tym przypadku nie ma zastosowania.
- (53) Natomiast Belgia ocenia, iż druga sytuacja wspomniana w pkt 29 wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska, to znaczy w przypadku pomocy przyznanej firmom realizującym inwestycje przy braku zachowania norm wspólnotowych, byłaby stosowana. Jednakże Komisja doszła do wniosku, iż nie jest to ten przypadek. Głównym celem pomocy na rzecz inwestycji w jednostki PM3, PM4 i DIP2 jest wspieranie recyklingu celem odciążenia firm faktycznie zanieczyszczających z kosztów, które normalnie firmy te powinny ponieść. Pomoc nie ma na celu zmniejszenia ilości odpadów papierowych pochodzących ze sprzedaży firmy SEL. Zachęca ona raczej firmę SEL do przejmowania odpadów papierowych, które mogą pochodzić z produktów sprzedawanych przez jakiegokolwiek innego producenta papieru.
- Komisja ocenia, iż pkt 29 wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska stosuje się w przypadkach, w których firma inwestuje w celu poprawienia własnych wyników na płaszczyźnie środowiskowej oraz dla zmniejszenia produkowanego zanieczyszczenia. W tych przypadkach pomoc może być przyznana, aby nakłonić firmy do poprawy *swojej własnej sytuacji* na płaszczyźnie środowiskowej. W przeciwnym razie przepisy łatwo można byłoby obejść, przyznając pomoc nie firmom zanieczyszczającym, ale tym, które wezmą odpowiedzialność za zanieczyszczenie.
- (54) Taka interpretacja jest potwierdzona w pkt 18 b) wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska, zgodnie z którym „pomoc może również mieć skutek pobudzający, a w szczególności zachęcający firmy do przekraczania norm lub do realizowania dodatkowych inwestycji, których celem jest ograniczenie zanieczyszczenia produkowanego przez własne instalacje”.
- (55) Ponadto interpretacja sugerowana przez Belgię, pozwalająca Państwu Członkowskiemu na dotowanie inwestycji we wszystkich sektorach, w których możliwe jest wykorzystanie surowców wtórnych. Ta pomoc zostałyby przyznane, nawet gdyby firmy nie respektowały przepisów dotyczących pomocy państwa, a w szczególności pomocy regionalnej lub pomocy na inwestycje dla sektora MŚP. Taka pomoc mogłyby wywoływać poważne zakłócenia na rynkach, których ta kwestia dotyczy.
- (56) Dlatego też Komisja uważa, iż pkt 29 wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska nie może być stosowany w odniesieniu do inwestycji w jednostki PM3, PM4 i DIP2. Jednakże Komisja zbadała, czy pkt 29 i 30 wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska mogłyby zostać zastosowane do niektórych części inwestycji.

5.3.2. Różne elementy inwestycji środowiskowych w jednostki PM3, PM4 i DIP2, redukcja zużycia energii w jednostce PM4

- (57) Tak jak to zostało wskazane w pkt 9, Belgia ocenia, iż różne elementy inwestycji w jednostki PM4 i DIP2, które przedstawiają dodatkowy koszt w wysokości co najmniej 19,1 milionów euro, mogłyby skorzystać z pomocy na mocy pkt 29 wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska. Jednakże opis tych elementów wyjaśnia pewne oszczędności kosztów. Dodatkowe inwestycje, na przykład w kolumny chłodzące, spowodowałyby zmniejszenie zużycia energii w zimowym okresie o 10 MW. Zamknięcie obiegu wody ołowianej ma na celu zmniejszenie zużycia wody. Użycie pras pedałowych zamiast pras konwencjonalnych pozwala firmie SEL uzyskać papier bardziej suchy, optymalizuje proces suszenia oraz pozwala zaoszczędzić energię. Pomimo ponawianych przez Komisję próśb, Belgia nie wykazała ani że koszty te mogłyby być w całości uznane za koszty dodatkowe, ani nie wskazała, jakie korzyści uzyskałby SEL dzięki tym specyficznym elementom inwestycji, jak wymagają tego pkt 36 i 37 wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska. Nie jest więc możliwe oszacowanie, jaka wysokość pomocy mogłaby zostać przyznana.

⁽¹⁰⁾ Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. L 182 z 16.7.1999, str. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽¹¹⁾ Dyrektywa 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. L 365 z 31.12.1994, str. 10). Dyrektywa zmieniona ostatnio dyrektywą 2004/12/WE (Dz.U. L 47 z 18.2.2004, str. 26).

- (58) Tak jak to zostało wskazane w pkt 10, Belgia oceniła, iż jednostka PM4 mogłaby być przedmiotem pomocy na mocy pkt 30 wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska w zakresie, w jakim przyczyni się ona do zredukowania zużycia energii. Zamiast inwestycji w maszynę do produkcji papieru o klasycznej szerokości, SEL wybrał nowatorską maszynę, która zużywa mniej energii. Inwestycja odpowiada więc definicji oszczędności energii.
- (59) Zgodnie z pkt 36 i 37 wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska jedynie inwestycje niezbędne do realizacji celów w zakresie środowiska są kwalifikowalne. Jedynie część jednostki PM4 pozwala zmniejszyć zużycie energii. Zasadniczym czynnikiem w zespole elementów obrotowych jest znacząca szerokość, która wpływa na ogólną koncepcję i konstrukcję maszyny oraz wymaga nie tyle mniejszej prędkości, co dostosowania sekcji pras. Niezależny ekspert sporządził szczegółowy szacunek kosztów konwencjonalnej maszyny do produkcji papieru gazetowego. Następnie zrealizowano szczegółowy szacunek rzeczywistych kosztów inwestycji. Różnice wynikają nie tylko ze specyfikacji technicznych, ale również z dokładniejszej wiedzy, szacunków dotyczących redukcji cen potencjalnych itd. Szacowany koszt kwalifikowalny w wysokości 14,1 milionów euro dotyczy jednak tylko różnic w kosztach dotyczących inwestycji w wyposażenie⁽¹²⁾. To oszacowanie zostało dokonane w oparciu o ostrożne hipotezy, unikając nadmiernego szacunku.
- (60) Zgodnie z pkt 37 akapit trzeci wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska koszty kwalifikowalne muszą zostać skalkulowane, pomijając korzyści z ewentualnego wzrostu wydajności i oszczędności kosztów powstałych w okresie pierwszych pięciu lat trwania inwestycji. Jednakże koszty rozruchu, wyższe w czasie pierwszych lat trwania inwestycji, przewyższają korzyści wynikające z uzyskanych oszczędności w dziedzinie energii, surowców i produktywności.
- (61) W rezultacie, dla jednostki PM4, Komisja szacuje, iż można uznać za dopuszczalną pomoc w wysokości $40\% \times 14,1$ milionów euro = 5,64 milionów euro.
- (62) Nie istnieje zbieżność, która pozwoliłaby uznać pomoc dla jednostek PM3 i DIP2 za zgodną.
- 5.3.3. Instalacje spalania osadu PCCE
- (63) Zgodnie z pkt 31 wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska inwestycje na rzecz skojarzonego wytwarzania ciepła i energii elektrycznej mogą być przedmiotem pomocy, kiedy sprawność przetwarzania jest szczególnie wysoka. W tym względzie Komisja w szczególności uwzględni rodzaj stosowanej energii pierwotnej w procesie produkcji. Te inwestycje mogą być przedmiotem pomocy na poziomie podstawowym w wysokości 40 % kosztów kwalifikowalnych, zgodnie z pkt 36 i 37 wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska.
- (64) Instalacja będzie wykorzystywać biomasę⁽¹³⁾ pochodzącą bezpośrednio z zakładu, jak również gaz ziemny i osiągnie sprawność przetwarzania w wysokości 87,5–90 %. Biorąc pod uwagę przepisy dyrektywy 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie wspierania kogeneracji w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe na wewnętrznym rynku energii, zmieniającą dyrektywę 92/42/EWG⁽¹⁴⁾, Komisja ocenia, iż ta inwestycja wchodzi w zakres stosowania pkt 31 wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska.
- (65) Całość omawianych kosztów dotyczy budynków, instalacji i wyposażenia niezbędnego do produkcji oraz użytkowania energii elektrycznej i pary generowanych przez instalację skojarzonego wytwarzania ciepła i energii elektrycznej na bazie biomasy. Koszty te są więc kwalifikowalne zgodnie z pkt 36 wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska.
- (66) Zgodnie z pkt 37 akapit pierwszy wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska jedynie koszty dodatkowe są kwalifikowalne. W tym przypadku najbardziej ekonomiczna opcja polegałaby na inwestycji w konwencjonalną instalację skojarzonego wytwarzania ciepła i energii elektrycznej. Chodziłoby w tym przypadku o generator pary o wysokim ciśnieniu o mocy 55 000 kW i o dodatkową turbinę parową o mocy 9 400 kW, co stanowiłoby inwestycję na łączną sumę 5 180 000 euro.
- (67) Zgodnie z pkt 37 akapit trzeci wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska koszty dopuszczalne muszą zostać skalkulowane z pominięciem oszczędności kosztów powstałych podczas pierwszych pięciu lat trwania inwestycji i produkcji dodatkowych akcesoriów w tym samym okresie pięciu lat. Chodzi o następujące oszczędności:
- zaoszczędzone koszty związane z eksploatacją konwencjonalnej instalacji skojarzonego wytwarzania ciepła i energii elektrycznej: chodzi o koszty zasilania paliwem konwencjonalnej instalacji PCCE do produkcji takich samych ilości pary i ciepła, koszty personalne, koszty utrzymania, koszty wody demineralizowanej niezbędnej do funkcjonowania instalacji konwencjonalnej,
- ⁽¹²⁾ W rozumieniu art. 2 lit. b) dyrektywy 2001/77/WE Parlamentu i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 283 z 27.10.2001, str. 33). Dyrektywa zmieniona Aktem Przystąpienia z 2003 r.
- ⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 52 z 21.2.2004, str. 50.

— zaoszczędzone koszty obróbki osadu. Jeśli osad nie został spopieleny w instalacji PCCE, SEL będzie mógł dokonać wyboru spośród następujących rozwiązań: 1) rozsypanie, w szczególności chodzi o osad pochodzący z uzdatniania wody, ale nie o osad pochodzący z odbarwiania makulatury; 2) zastosowanie w sektorze cegielnianym; 3) zastosowanie jako paliwo do produkcji energii elektrycznej, w szczególności, jeśli osad jest uważany za biomasę; 4) zastosowanie w sektorze cementowym,

— pomoce na funkcjonowanie: SEL będzie mógł otrzymać zielone certyfikaty na energię elektryczną, którą produkuje. Władze belgijskie gwarantują cenę minimalną na poziomie 80 euro za certyfikat. Cena realna uzyskana w 2003 r. była znacznie wyższa.

- (68) Jeśli chodzi o koszty dodatkowe, są to koszty eksploatacyjne w zależności od instalacji PCCE obróbki osadu: gaz do współzasilania, transport i odprowadzanie popiołów, zużycie wody demineralizowanej, dużo wyższe koszty personelu, koszty certyfikatów środowiskowych, kontrola i koszty oczyszczania gazów palnych. Koszt odwadniania osadu przed spalaniem nie został potrącony w zakresie, w jakim odwodnienie jest niezbędne.
- (69) W okresie pięciu lat, od maja 2003 do kwietnia 2008 r., suma oszczędności netto wyniosłaby 16 343 000 euro, wartość zaktualizowana netto na dzień 1 stycznia 2003 r.
- (70) Uwzględniwszy powyższe uwagi, kwoty kwalifikowalne wynoszą $40\% \times [55\,147\,000 \text{ euro} - 5\,180\,000 \text{ euro} - 16\,343\,000 \text{ euro}] = 13\,449\,600 \text{ euro}$.
- (71) W niektórych przypadkach spalanie osadu w instalacji PCCE może wchodzić w zakres pkt 29 wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska, na przykład gdy firma skłania się ku bardziej korzystnej dla środowiska technologii odprowadzania osadu niż technologia dozwolona na mocy zasad wspólnotowych. SEL nie dysponuje jednak taką możliwością. We wszystkich przypadkach osad zostałby spopieleny z odzyskaniem bądź bez odzyskania wartości cieplnej. Dlatego też korzyści wynikające dla środowiska z wybranej opcji spoczywają w odzyskaniu energii dzięki skojarzonemu wytwarzaniu ciepła i energii elektrycznej, a pomoc mogłaby ostatecznie być przyznana na mocy pkt 31 wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska.

5.3.4. Uzdatnianie wody słodkiej

- (72) Inwestycje są niezbędne do wykorzystywania wody powierzchniowej pochodzącej ze strumienia Kale. Jednak Belgia nie potwierdziła, iż SEL mogłoby dysponować inną, tańszą opcją, która byłaby zgodna z ustawodawstwem wspólnotowym. Belgia przyznaje, iż „w praktyce nie jest możliwe pobieranie takich ilości wód podziemnych. Gdyby SEL posiadał zezwolenie uprawniające do pobierania (ograniczonego) wód podziemnych, kontynuowanie

pobierania tej wody mogłoby być uważane za realistyczne”. Jednak SEL nie dysponuje aktualnie żadnym zezwoleniem uprawniającym do czerpania wód podziemnych i żadna taka informacja dotycząca tego tematu nie została przekazana. Biorąc pod uwagę narastające problemy aktualnie istniejące we Flandrii w zakresie wód podziemnych, wydaje się, iż władze nałożą restrykcje na wydawanie nowych zezwoleń. Ponadto, jak wyjaśnia Belgia, decyzje o niewykorzystywaniu wód podziemnych zapadły w świetle przepisów dotyczących zrównoważonego gospodarowania zasobami wodnymi, zawartych w dyrektywie 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej⁽¹⁵⁾ (zwana dalej „dyrektywą ramową dotyczącą gospodarki wodnej”). Jeśli chodzi o wody podziemne, art. 4 ust. 1 lit. b) pkt ii) wspomnianej dyrektywy nakłada na Państwa Członkowskie obowiązek ochrony, poprawy i przywracania wszystkich części wód podziemnych oraz zapewnienia równowagi między poborami a zasilaniem wód podziemnych w celu osiągnięcia dobrego stanu wód podziemnych. Cel ten powinien zostać osiągnięty do 2015 r., a inne terminy pośrednie zostały ustalone. Warstwa wodonośna, z której mogłaby korzystać Stora Enso, jest obecnie nadmiernie eksploatowana. Dlatego też wskazana data 2015 r. posiada obecnie implikacje polityczne. Komisja nie może więc uwzględnić tej drugiej opcji podczas kalkulacji kosztów kwalifikowalnych i, zgodnie z pkt 40 wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska, żadna pomoc nie może być uznana za zgodną z uwagi na ten szczególny element.

5.3.5. Oczyszczanie ścieków

- (73) Belgia wyjaśnia, iż jakość ścieków odpowiada normom wyższym od większości norm przewidzianych przez odnośne zezwolenie oraz od norm VLAREM II, które, według Belgii, opierają się na najlepszych dostępnych technikach zgodnie z wymogami dyrektywy 96/61/EWG. Jednak punktem krytycznym jest chemiczne zapotrzebowanie wody na tlen (ChZT). W krótkim okresie SEL nie będzie w stanie doprowadzić wskaźnika ChZT poniżej 260 mg/l.
- (74) Dokument referencyjny „Najlepsze dostępne technologie” dla sektora papierniczego szacuje wskaźnik ChZT na 1 700–2 700 mg/l, ale bazuje on na wyższym zużyciu wody na tonę papieru, które było uważane za najlepszą dostępną technologię w momencie redagowania dokumentu referencyjnego. Belgia wskazuje na opracowanie eksperckie stwierdzające, iż norma 260 mg/l jest uznana za wyjątkowo ambitną oraz iż jest to precedens w sektorze papierniczym. Jednak ocena wpływu na środowisko, zważywszy iż odprowadzenia wyniosą 260 mg/l, odnosi się do wyników zakładu Stora Enso z Saksonii, w Niemczech.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją 2455/2001/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2001, str. 1).

(75) Pozwolenie środowiskowe przyznane na rzecz inwestycji Stora Enso jest jeszcze bardziej restrykcyjne i narzuca maksymalną wartość ChZT 180 mg/l na podstawie stosowanego ustawodawstwa flamandzkiego. SEL wystąpił z prośbą o odstępstwo celem odprowadzania ścieków mających wskaźnik ChZT 260 mg/l. Pozwolenie zostało przyznane w odniesieniu do tej prośby oraz w perspektywie dokonania opracowania dotyczącego przyszłych ulepszeń, które pozwoliłyby osiągnąć normę 180 mg/l.

(76) Zgodnie z art. 10 dyrektywy 96/61/EWG, „jeśli środowiskowa norma jakości wymaga stosowania bardziej rygorystycznych warunków niż te, które mogą być osiągnięte dzięki stosowaniu najlepszych dostępnych technik, dodatkowe warunki są wymagane w szczególności przez zezwolenia, nie naruszając innych działań podjętych w celu respektowania środowiskowych norm jakości”. Maszyna do produkcji papieru firmy Stora Enso będzie odprowadzać ścieki do kanału Gand-Terneuzen, który jest bardzo zanieczyszczony. Według oceny wpływu na środowisko, przy wskaźniku ChZT 260 mg/l, całkowita ilość odprowadzeń firmy SEL będzie wynosić od 10 do 15 % całości ChZT odprowadzanego do kanału, co będzie miało poważny skutek i przewyższy przewidziane poziomy jakości dla kanału. Dyrektywa ramowa dotycząca gospodarki wodnej zobowiązuje Państwa Członkowskie do określenia odpowiednich kryteriów jakościowych na rzecz wód przyjmujących w Państwach Członkowskich. Mimo iż zobowiązania wynikające z tej dyrektywy mogą jeszcze nie mieć charakteru w pełni wiążącego, wydaje się, iż cele ustalone odnośnie do kanału Gand-Terneuzen nie przewyższają wymagań nałożonych przez dyrektywę.

(77) W konsekwencji, jeśli odprowadzanie ścieków o ChZT w wysokości 260 mg/l było dozwolone, norma ta powinna być uznawana za normę wspólnotową ustanowioną zgodnie, w szczególności, z art. 10 dyrektywy 96/61/EWG i ogólnymi celami dyrektywy ramowej dotyczącej gospodarki wodnej. Belgia nie dowiodła, iż norma 260 mg/l wykracza ponad to, co jest wymagane w ustawodawstwie wspólnotowym. W rezultacie inwestycja jest niezbędna w celu przestrzegania norm wspólnotowych w rozumieniu pkt 6 wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska i nie może być przedmiotem pomocy. Pomimo iż inwestycja wykracza poza stosowane normy środowiskowe, inne niż ChZT, wydaje się, iż nie istnieje żaden dodatkowy kwalifikowalny koszt inwestycyjny oraz że Komisja nie może uznać żadnej pomocy za zgodną w odniesieniu do tych inwestycji.

5.3.6. Trzystopniowe uzdatnianie wody

(78) Dodatkowe inwestycje w instalacje trzystopniowego uzdatniania wody będą dokonywane w celu dostosowania do norm dotyczących ChZT. Belgia nie wyjaśniła, czy te normy wykraczają poza normy wspólnotowe. W każdym razie Belgia nie zgłosiła pomocy na rzecz tych inwestycji w zakresie, w jakim sytuacja nie jest

jeszcze jasna i zależy od wyniku badania, które SEL powinien zrealizować, aby dostosować się do pozwoleniu środowiskowego. Komisja nie jest więc zobligowana do podjęcia decyzji w tej sprawie.

5.4. Infrastruktura kolejowa i składowanie odpadów papierowych

(79) Ta część projektu dotyczy działalności związanej z transportem, a nie samej produkcji papieru. Inwestycje będą mieć zatem wpływ przede wszystkim na konkurencję na rynku transportu. Artykuł 73 Traktatu stanowi, iż zgodna jest pomoc, która odpowiada potrzebom związanym z koordynacją transportu. Rozporządzenie (EWG) nr 1107/70 z dnia 4 czerwca 1970 r. w sprawie przyznawania pomocy w transporcie kolejowym, drogowym i w żegludze śródlądowej⁽¹⁶⁾ powołuje się na art. 73 Traktatu. Artykuł 3 ust. 1 lit. b) wymienionego rozporządzenia precyzuje, iż do chwili wejścia w życie wspólnych przepisów w kwestii zaliczenia na rachunek kosztów infrastruktury Państwa Członkowskie mogą przyznać pomoc firmom, które ponoszą wydatki związane z infrastrukturą, z której korzystają, podczas gdy inne firmy nie ponoszą takich wydatków. Komisja uważa, iż – zgodnie ze swoją wcześniejszą praktyką⁽¹⁷⁾ – koszty związane z torami rozrządowymi wynikają z zakresu stosowania wymienionego artykułu, zważywszy że firmy, które oferują konkurencyjne sposoby transportu, a w szczególności transport drogowy, nie ponoszą takich samych kosztów związanych z infrastrukturą. Zamiana jednego środka transportu na inny, jak ma to miejsce w tym przypadku, jest uznawana za działanie koordynacyjne w rozumieniu art. 73 Traktatu. Zgodnie z praktyką Komisji intensywność pomocy w wysokości 50 % może być na tej podstawie uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem. Co więcej, SEL dowiodło, iż transport kolejowy nie był konieczny dla kontynuowania działań. Można więc uznać, iż pomoc może zachęcić firmę do realizacji inwestycji. W konsekwencji pomoc dla tej części projektu może być uzasadniona na podstawie art. 73 Traktatu do kwoty w wysokości 4 432 000 euro.

5.5. Zgodność oparta bezpośrednio na art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu

(80) Wytyczne dotyczące pomocy na rzecz środowiska nie są stosowane w odniesieniu do inwestycji w jednostki PM4 i DIP2 oraz do inwestycji w jednostkę PM3; Komisja zbadała, czy pomoc przyznana na te inwestycje mogła być uznana za zgodną w oparciu o art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. L 130 z 15.6.1970, str. 1.

⁽¹⁷⁾ Patrz: decyzja Komisji z dnia 19 czerwca 2002 r., N643/2001, Austria, system pomocy na rzecz rozwoju prywatnych torów rozrządowych (Dz.U. C 178 z 26.7.2002, str. 20), decyzja z dnia 18 września 2002 r., N308/2002, Niemcy, główne zasady dotyczące pomocy na inwestycje dla infrastruktury kolejowej w Saksonii-Anhalt (Dz.U. C 277 z 14.11.2002, str. 2), a także decyzja z dnia 9 lutego 2001 r., N597/2000, Niderlandy, system pomocy na rzecz prywatnych połączeń w żegludze śródlądowej (Dz.U. C 102 z 31.3.2001, str. 8).

5.5.1. Jednostki PM4 i DIP2: produkcja papieru gazetowego ze 100 % włókien z recyklingu

- (81) Inwestycja SEL w zdolność produkcyjną papieru gazetowego ze 100 % włókien z recyklingu musi zostać uznana za inwestycję odpowiadającą aktualnemu stanowi techniki, którą podjęli lub podejmą w dalszej lub bliższej przyszłości liczni producenci papieru gazetowego. Dostępność wystarczającej ilości odpadów papierowych wydaje się w tym względzie stanowić decydujący czynnik, jak potwierdzają to wymienione przez Belgię przykłady jednostek do produkcji papieru gazetowego ze 100 % włókien z recyklingu, z których jedna znajduje się w innej fabryce należącej do Stora Enso. Technika „odpowiadająca aktualnemu stanowi techniki” nie powinna być mylona z techniką powszechnie stosowaną. Fakt, iż produkcja tego typu maszyn do produkcji papieru nie stanowi (jeszcze) produkcji seryjnej, a dwuletni okres optymalizacji jest niezbędny, w niczym nie zmienia oceny Komisji. W konsekwencji, z tego powodu Komisja nie może ocenić pomocy jako zgodnej. Niedawno Komisja w podobny sposób rozstrzygnęła pomoc przyznaną na inwestycję tego typu firmie Shotton ze Zjednoczonego Królestwa⁽¹⁸⁾.

5.5.2. Jednostka PM3: przejście na papier czasopismowy z 80 % włókien z recyklingu

- (82) Produkcja papieru czasopismowego SC z 80 % zawartością włókien z recyklingu nie jest bez wątpienia powszechna i jest prawdopodobne, iż SEL Langerbrugge będzie pierwszą jednostką produkcyjną, w której używa się kalandru o szerokości sześciu metrów, będącego elementem linii produkcyjnej, do produkcji papieru jakościowego SC o zawartości włókien z recyklingu wyższej niż 60 %. Bez wątpienia prawdą jest również, iż produkt wysokiej jakości, taki jak papier czasopismowy, zazwyczaj posiada niższą zawartość włókien z recyklingu. Jednak z przyczyn przedstawionych poniżej Komisja doszła do wniosku, iż inwestycje w jednostkę PM3 nie mogą korzystać z pomocy bezpośrednio w oparciu o art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu.
- (83) Po pierwsze, wzrost zawartości włókien z recyklingu stanowi dzisiaj tendencję w sektorze papierniczym, nie tylko w przypadku papieru gazetowego, ale również w przypadku papieru czasopismowego, a w szczególności w przypadku jakości SC. Z punktu widzenia czysto technicznego możliwe jest, aby inwestycja wykraczała poza to, co może być uznane za aktualny stan techniki, pomimo iż nie ustalono, czy cel 80 % zawartości włókien z recyklingu mógłby zostać osiągnięty. W każdym razie cele te nie wydają się być znacząco różne od celów, które skłonni są wyznaczyć sobie inni producenci papieru, czy to w chwili obecnej, czy też w niedalekiej przyszłości. Potwierdzają to dane dostarczone przez zainteresowane

strony trzecie, ale również uzyskane w poprzednio badanych przez Komisję⁽¹⁹⁾ sprawach.

- (84) Po drugie, inwestycje przystają doskonale do programu inwestycyjnego firmy SEL, który koncentruje się na poprawie aktywów bez tworzenia nowych zdolności produkcyjnych, które mogłyby zniekształcić funkcjonowanie rynków, a zamknięcie jednostki PM2 wpisuje się, według definicji SEL, „doskonale w program ciągłej poprawy Stora Enso skoncentrowany na zamknięciu jednostek produkcyjnych, które w długim okresie nie są rentowne” („dit past volledig in Stora Enso's continue verbeteringsprogramma date er op gericht is productie-eenheden die op lange termijn niet rendabel zijn te laten uitlopen”). Jednostka PM4 jest bardziej ulepszona niż stara jednostka PM3, a nowa jednostka PM3 jest bardziej ulepszona niż stara jednostka PM2; zamknięcie jednostki PM2 i niektórych aktywów w Szwecji i w Finlandii pozwolą uniknąć nadwyżki produkcji. Ta seria inwestycji wnosi istotne korzyści dla SEL, w zakresie, w jakim firma ta nie będzie musiała ponosić kosztów inwestycji związanych z całkowicie nową i kosztowną maszyną do produkcji papieru czasopismowego oraz kiedy nie będzie miało miejsca znaczące rozszerzenie zdolności produkcyjnych i kiedy spółka będzie mogła rozwijać swoją technologię bez podejmowania zbyt dużego ryzyka finansowego lub ekonomicznego. Poza tą inwestycją nie istnieje inne rozwiązanie, które pozwoliłoby mniejszym kosztem produkować papier o 80 % zawartości włókien z recyklingu. Na przykład dostosowanie jednostki PM2 pozwoliłoby na osiągnięcie maksymalnie 55 % zawartości włókien z recyklingu. Każdy producent papieru chcący pozostać konkurencyjny w dłuższej perspektywie na płaszczyźnie technologicznej i środowiskowej musi regularnie podejmować takie inwestycje w produkty nowatorskie. Efekt stymulujący pomocy pozostaje więc wątpliwy, nawet jeśli można uznać, iż inwestycje dotyczą techniki wykraczającej poza obecny stan techniki.
- (85) Po trzecie, istnieje zobowiązanie na poziomie europejskim, mające na celu wykorzystanie włókien z recyklingu średnio w 56 %, od chwili obecnej do 2005 r. Aktualna średnia w Belgii wynosi 49,8 %. Mimo iż papier czasopismowy zawiera zazwyczaj mniejszą ilość papieru z recyklingu, trudne wydaje się osiągnięcie celów jedynie poprzez zwiększenie zawartości włókien z recyklingu w innym gatunkach papieru niż czasopismowy. Samo SEL podkreśla, iż biorąc pod uwagę jej pozycję na belgijskim rynku papieru, normy wpływają bezpośrednio na działalność firmy. Papier gazetowy stanowi tylko niewielką część całości produkowanego papieru. Poza tym wszystkie jednostki produkujące papier gazetowy nie są usytuowane wystarczająco blisko źródeł papieru pochodzącego z recyklingu i może okazać się, że dostosowywanie niektórych z nich do większego wykorzystywania włókien z recyklingu od 2005 r., z punktu widzenia ekonomicznego, nie będzie korzystne. Dlatego nie jest zaskakujące, iż wzrost współczynnika papieru z recyklingu stanowi jednocześnie tendencję w przypadku papieru czasopismowego.

⁽¹⁸⁾ Decyzja Komisji 2003/814/WE z dnia 23 lipca 2003 r. w sprawie pomocy państwa C 61/2002, której przyznanie rozważa Zjednoczone Królestwo na instalację do recyklingu papieru gazetowego w ramach programu WRAP (Dz.U. L 314 z 28.11.2003, str. 26).

⁽¹⁹⁾ W szczególności sprawa N 713/02 – Pomoc na rzecz LEIPA Georg Leinfelder GmbH, Brandenburgia (Niemcy) (Dz.U. C 110 z 8.5.2003, str. 13).

- (86) Po czwarte, Belgia i SEL nie wyjaśniły, jaki byłby koszt podobnej inwestycji w jednostkę produkującą papier o (bardziej) „normalnej” zawartości włókien z recyklingu oraz jakie oszczędności zostałyby wygenerowane dzięki dokonany inwestycjom w porównaniu do tej opcji. Natomiast Belgia i SEL kładły nacisk na fakt, iż dodatkowe koszty są konieczne, nie tylko w celu osiągnięcia 80% zawartości włókien z recyklingu, ale również w celu uzyskania papieru czasopismowego wysokiej jakości dzięki zastosowaniu maszyny skonstruowanej pierwotnie do produkcji papieru czasopismowego. Tym samym koszty inwestycji zawierają koszty stanowisk, takich jak instalacja do suszenia (papier SC jest trudniejszy do wysuszenia), trzecia suszarnia (ponieważ papier SC jest cięższy), kalandry będące elementem linii produkcyjnej z 2x4 miękkimi uchwytami do uzyskiwania dobrej jaskrawości papieru oraz walce dostosowane do jakości SC, nowe urządzenia do miażdżenia w celu otrzymania ścieru drzewnego o jakości SC. Co więcej, tylko jedna część inwestycji mogłaby być uznana za inwestycję przeznaczoną wyłącznie na podwyższenie stopnia recyklingu⁽²⁰⁾.
- (87) Po piąte, tak jak to zostało wskazane w podsekcji 5.3.1, nie ma gwarancji, że inwestycja pozwoli na zwiększenie wykorzystania włókien z recyklingu lub na zwiększenie wykorzystania włókien z recyklingu pochodzących ze sprzedaży SEL. Pomoc nie jest, na przykład, uzależniona od pozyskania dodatkowej ilości odpadów papierowych pochodzących ze zbiórki komunalnej, jak to było w przypadku pomocy udzielonej w Shotton. W zakresie, w jakim nie istnieją bezpośrednie korzyści dla środowiska, cel pomocy wydaje się przede wszystkim innowacją. Jednakże Komisja może oprzeć się na wspólnotowych ramach dotyczących pomocy państwa na badania i rozwój⁽²¹⁾, aby zatwierdzić pomoc przeznaczoną wyłącznie na etapy badań podstawowych i przemysłowych oraz na rozwój przedkonkurencyjny. Im bardziej badania i rozwój zbliżają się do rynku, tym bardziej pomoc może zniekształcać konkurencję. To dlatego pkt 2.3 wymienionych ram wyklucza pomoc na rzecz działalności, która mogłaby być uznana za nowatorską, ale która nie wchodzi w ramy wspomnianych powyżej etapów. Uwagi przekazane przez zainteresowane strony trzecie potwierdzają ryzyko zakłócenia konkurencji w niniejszej sprawie.
- (88) Belgia przestrzegала obowiązku zgłoszenia pomocy zgodnie z art. 88 ust. 3 Traktatu i z pkt 76 wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska.
- (89) Inwestycje SEL w jednostkę PM4 pozwalają zmniejszyć zużycie energii elektrycznej, dodatków i wody w porównaniu z konwencjonalną maszyną produkującą papier gazetowy. Kwalifikowalne koszty inwestycji wynoszą 14 100 000 euro, a pomoc w wysokości 5 640 000 euro może być uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem. Jeśli chodzi o inwestycje w instalacje spalania osadu PCCE, Komisja ocenia, iż pomoc w wysokości 13 449 600 euro jest zgodna ze wspólnym rynkiem. W odniesieniu do inwestycji w infrastrukturę kolejową i składowania odpadów papierowych Komisja ocenia, iż maksymalna wysokość pomocy zgodnej ze wspólnym rynkiem wynosi 4 432 000 euro. W sumie kwota w wysokości 23 521 600 euro jest uznana za zgodną.
- (90) Inwestycje SEL w jednostki PM3 i DIP2, jak również w instalacje przetwarzania wody słodkiej i oczyszczania ścieków nie są kwalifikowalne.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pomoc państwa, której zamierza udzielić Belgia na rzecz firmy N.V. Stora Enso Langerbrugge, która polega na dotacji w wysokości 25 900 000 euro i zwolnieniu od podatku gruntowego o wartości szacowanej na 9 milionów euro, jest zgodna ze wspólnym rynkiem do wysokości 23 521 600 euro.

Zezwala się zatem na wdrożenie pomocy w wysokości 23 521 600 euro.

Pozostała wysokość pomocy jest niezgodna ze wspólnym rynkiem i z tego powodu nie może zostać wdrożona.

Artykuł 2

Belgia poinformuje Komisję w terminie dwóch miesięcy od dnia opublikowania niniejszej decyzji o środkach podjętych w celu jej wykonania.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Belgii.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 września 2004 r.

W imieniu Komisji
Mario MONTI
Członek Komisji

6. WNIOSEK

- (88) Belgia przestrzegала obowiązku zgłoszenia pomocy zgodnie z art. 88 ust. 3 Traktatu i z pkt 76 wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska.

⁽²⁰⁾ To dowodzi, iż jeżeli inwestycje w jednostkę PM3 były uważane za kwalifikowalne, tylko jedna część kosztów mogłaby być uznana za koszty *dotkowe*, analogicznie do pkt 36 i 37 wytycznych dotyczących pomocy na rzecz środowiska.

⁽²¹⁾ Dz.U. C 45 z 17.2.1996, str. 5.